

Koreai szent vértanúk

2014. szeptember 20.

Tudjátok meg, kedves Testvéreim, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus, miután eljött a világba, számtalan szenvedést elviselt, és önként vállalt kínhalálával alapította meg az Egyházat, amelyet a hívek szenvedésével gyarapít. Bármennyire is elnyomják és támadják a világ hatalmasai, sohasem vehetnek erőt rajta.

Jézus mennybemenetele és az apostolok kora óta mind a mai napig az Egyház mindenütt megpróbáltatások között növekszik.

Most pedig ötven-hatvan éve, amióta az Anyaszentegyház a mi Koreánk földjére lépett, a hívek újra meg újra üldözést szenvednek, és jelenleg is üldözés dühöng. Nagyszámú hittestvérünk került börtönbe, köztük én is; miképpen ti is állandó megpróbáltatásban éltek. Minthogy tehát így egy testet alkotunk, hogyan szenvedne a szívünk? Hogyan tapasztalnánk, emberileg szólva, az elválás fájdalmát?

De miként az Írás mondja, Istennek a fejünk legkisebb hajszálára is gondja van, és mindentudásával törődik vele, hogyan látnánk egyebet ebben az üldözésben is, mint az Úr rendelését: vagy az ő jutalmát, vagy pedig az ő büntetését?

Igazodjatok tehát Isten akaratahoz, és teljes szívvel küzdjétek Jézusért, égi vezérünkért, és győzzétek le a gonosz lelket, akit már Krisztus legyőzött.

Kérlek titeket, hogy el ne hanyagoljátok a testvéri szeretet gyakorlását. Segítsétek inkább egymást, és maradjatok állhatatosak, amíg az Úr meg nem könyörül rajtunk, és véget nem vet az üldözésnek.

Itt húszan vagyunk, és Isten kegyelméből még mindegyikünk jól van. Kérlek, hogy el ne hanyagoljátok azok családját, akiket esetleg megölnek. Még sok mondanivalóm volna, de hogy is tudnám ecsettel és papírosan kifejezni. Véget vetek a levélnek. Minthogy ilyen közel vagyunk a küzdelemhez. arra kérlek titeket, viselkedjétek hűségesen, hogy végül az égbe jutva, ott üdvözöljük majd egymást. Szeretetem csókját hagyom rátok.

(Kim Taegon Szent András vértanú áldozópap utolsó buzdításából.)

(Adoremus)